

Sa oled tõesti ime, Aggie! Sa oled ime!

R.J Palacio, „Ime“. Kirjastus Hea Lugu, 2014,

Jutustus „Ime“ on südamluk lugu, mis jutustab noore poisi elust. Tema nimi on August Pullman, kuid teda kutsutakse ka Aggie'ks. See õnnetu poiss on sündinud moondundu näoga, milles keegi pole süüdi. Arstid olevat ta emale öelnud, et Augustil on suulaelõhe. Meditsiiniliseks diagnoosiks oli pandud tundmatu luumoodustushäire vorm, mille on põhjustanud autosomaalne retsessiivne mutatsioon geenis, mis asub 5. kromosoomis. Augusti silmad on tavalisest allpool ning need on järsult allapoole viltu. Pealmised laud on alati pooleldi kinni ja alumised laud ripuvad nii väga. Kulme ja ripsmeid tal ei ole. Kõrvade asemel on Augustil lohud. Kui ta pisike oli, ei olnud tal üldse lõuga. Talle pandi alalõuasse puusast võetud luuosa.

Raamat jutustab Auggie raskest elust koolis, 5. klassis, ja kuidas tal seal läheb. Enne kooliaasta algust käivad isa ja ema koolis poisi saatusest rääkimas. Pärast direktoriga kohtumist saab Aggie kolm õpilast, Jacki, Juliani ja Charlotte'i, kes talle kooliruumi tutvustavad. Kone algusest peale käitub Julian Augustiga väheke ülbelt ja tülgastusega.

Esiälgu on Aggie'l raskusi sõprade leidmisega, kuna õpilased ei olnud harjunud kaaslasega, kel on teistmoodi välimus. Lapsed mõtlevad isegi välja mängu, mida nad kutsuvad katkuks. Neil, kes kogemata Augusti vastu puutuvad, on vaid kolmkümmend sekundit aega käte pesemiseks, enne kui nad katku saavad. Muidugi hoitakse temast pidevalt eemale. Mõni lapsevanem löikab isegi Aggie'i näo klassipildilt välja.

August arvab kooliaasta algul, et Jack on tema sõber, sest Jack käitus alati lahkelt ja sõbralikult. Kuid halloweeni ajal saab August teada, et Jack olevat temaga suhelnud vaid seepärast, et direktor olevat seda palunud. Aggie aga ei ütle Jackile, et ta sellest teada on saanud, tõmbub vaid vaikselt endasse ning Jack ei saa algul arugi, miks nüüd August temast eemale hoiab. Raskus Aggie'i hinges süveneb, ta ei taha hästi kooli minnagi. Lõpuks lahendavad poisid siiski oma tüli facebookis ära.

Jutustuse kõige pingelisem koht on koolidevaheline matk ning kinoõhtu. Minnakse vaatama filmi „Helisev muusika“ ning keset filmi peab Jack välja minema. Nad läksid tualettide juurde, kuid seal oli liiga pikk järjekord ja poisid otsustava hoopis metsa alla minna. Tagasi tulles sattusid nad kokku teise kooli õpilastega, kes hakkasid Aggie't tema näo pärast narrima. Nad suunasid taskulambi Aggie'le näkku ja hakkasid kriiskama ning erinevaid nimesid Aggie'le panema. Näiteks kutsusid nad Augustit Gollomiks „Sõrmuste isandas“t ja mäekolliks. Nüüd astus Jack oma sõbra kaitseks välja ja natukese aja pärast tulid Jackile appi ka Amos, Miles ning Henry, kes enamasti hoidsid Augustist eemale. Kõigi poiste tunne ütles, et ainult nemad saavad Aggie't kaitsta.

Pärast matka muutub olukord, kõik hakkavad koolis rääkima Aggie'i seiklustest metsas ja temaga hakatakse rohkem suhtlema. Julian oli ainuke, kes ei hakanud Aggie'ga suhtlema.

Viimase koolipäeva aktuse ajal jagab Beecheri erakooli direktor eriti tublidele õpilastele aumedaaleid. Viimase Henry Ward Beecheri medali andis direktor Aggie'le. Kõik inimesed saalis hakkasid Augusti nime kuuldes talle aplodeerima ja nad tõusid püsti. Tundub, et nad olid oma varasemast rumalusest üle saanud.

Autor R.J. Palacio annab edasi mõtet, et iial ei tohi alla anda ning me ei tohiks eirata inimesi, kes meist erinevad on. Nad võivad olla teistsugused välimuselt, kuid inimest tuleb tundma õppida seesmiselt. Alati leidub inimesi, kellele me ei meeldi. Ükskõik kui raske ka poleks, saab igasugusest olukorrast võidukalt välja tulla, kui ümbruskond toetab. Vastutus langeb neile, kelle hulgas on sunnitud elama imeliku välimusega inimene. Aggie'i lugu oli katsumus talle ja ka kõigile teistele. Neil jätkus selleks jõudu.